715/05

Den 17. januar 2005 blev i sag nr. 63.964:

xxxx xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Forenede Gruppeliv
Administrations-
Aktieselskab
Strandboulevarden 122
Postbox 844
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en gruppelivsaftale i Forenede Gruppeliv Administrations-Aktieselskab, klager over, at selskabet har afvist at udbetale invalidesummen.

Selskabet har afvist at udbetale invalidesummen under henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke er nedsat til 1/3 eller derunder.

Klageren, der er født i 1969, har ansøgt om udbetaling af invalidesum, idet hun mener, at hendes erhvervsevne er nedsat til under 1/3 på grund af panikangst, diskusprolaps og følgerne efter et kompliceret skinnebensbrud.

Speciallæge i psykiatri N.-A.R. har i skrivelse af 25/4 2000 bl.a. anført:

> "Min vurdering er, at det drejer sig om en meget ressourcesvag kvinde. Den primære diagnose er en personlighedsforstyrrelse, med manglende evne til at sætte grænser. Hun er umoden og sårbar.

Min vurdering er, at patienten ikke vil kunne fungere på arbejdsmarkedet på fuld tid. Hun har ikke ressourcer både til at arbejde på fuld tid og til børn. Hun magter ikke at sige fra verbalt. Den måde hun siger fra på er ved at få 'symptomer'.

Hendes personlighedsforstyrrelse er af vedvarende karakter. Jeg finder det dog vigtigt, at man støtter hende i at bevare kontakten til arbejdsmarkedet, selv om det kun bliver få timer om ugen."

Speciallægen har i skrivelse af 19/5 2003 bl.a. anført:

"Behandlingen er nu justeret ind til, at hun får 40 mg Cipramil om morgenen. Hun har ikke længere panikanfald. I pressede situationer bliver hun hektisk og bliver angst for at få et panikanfald (forventningsangst).

Patienten går fortsat i behandling hos undertegnede, en behandling hun forventer at fortsætte med i et par år endnu. Skal i årene fremover være i medicinsk behandling for at forebygge panikanfald."

Endvidere har speciallægen i skrivelse af 4/9 2003 anført følgende:

"I den periode, hvor jeg har fulgt patienten, er der ikke sket nogen væsentlig ændring af tilstanden. Hun kører hele tiden en hårfin balance imellem at kunne fungere i hjemmet og fungere på en arbejdsplads. Sker der en forandring på en af fronterne, vil det have en afsmittende effekt på den anden front. Opstår der hjemlige problemer, kan det medføre et øget stressniveau, så hun fungerer på et lavere niveau på arbejdspladsen."

Speciallæge i ortopædisk kirurgi, overlæge J.O.S. har i speciallægeerklæring af 26/11 2003 bl.a. anført:

"**Resumé og konklusion**

Det drejer sig således om en nu 34-årig kvinde, som for knapt 1 år siden pådrog sig en lukket spiralfraktur i venstre crus. Primært operativt behandlet med skinneosteosyntese. Efterforløbet ukompliceret og hun har gennemgået et regelret optrænings-forløb. Ved dagens undersøgelse findes tilstanden stationær, og hun klager over fortsatte smerter. Forværret ved belastning og gang i ujævnt terræn. Derudover hal-

ten samt fejlstilling i venstre fod. Slutteligt hævelsestendens i venstre crus. Ved den objektive undersøgelse findes 15 graders udadrotationsdeformitet svarende til venstre underekstremitet. Benene er dog lige lange. Herudover findes distinkt ømhed svarende til det indsatte osteosyntesemateriale samt dysæstesi medialt for cikatricen distalt på crus. Slutteligt findes moderat lægatrofi samt reduceret bevægelighed i venstre ankel.

Den undersøgte er således efterladt med et moderat og varigt men, og tilstanden på anses for stationær, hvorfor forsikringssagen bør kunne afsluttes på baggrund af ovenstående."

Af journaludskrift fra R. Kommune fremgår bl.a.:

"27.02.04. … De er blevet enige om, at L. kan begynde i virksomhedspraktik pr. 8.3.04. L. kan så gå direkte fra nuværende virksomhedspraktik til den nye praktik.

De har aftalt, at L. skal arbejde 15 timer pr. uge …"

Selskabet har i skrivelse af 26/3 2004 til klageren bl.a. anført:

"På det foreliggende grundlag må vi desværre afslå at udbetale invalidesummen, idet vi har vurderet, at din generelle erhvervsevne ikke på nuværende tidspunkt er varigt nedsat til en tredjedel eller derunder. Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at du pr. 1. december 2003 er startet i et fleksjob 15 timer om ugen."

Klageren har ikke kunnet acceptere selskabets afgørelse og har i den efterfølgende korrespondance med selskabet bl.a. henvist til, at alle revalideringsmuligheder var udtømte, da det netop var betingelserne for at få bevilget et fleksjob. Endvidere har hun henvist til, at et fleksjob betinger en varig nedsættelse af erhvervsevnen. Selskabet har hertil bl.a. anført, at arbejdsevnebegrebet, der danner grundlag for udmålingen af løntilskud til fleksjob, ikke er det samme som erhvervsevnebegrebet i de gældende forsikringsbetingelser. Når kommunen fastsætter tilskudsgraden til et fleksjob, vurderes arbejdsevnen udelukkende i forhold til det tilbudte fleksjob. Kommunen har således ikke foretaget en vurdering af, hvor meget erhvervsevnen generelt er nedsat. Selskabet har videre oplyst, at man således ikke kan tage kommunens beslutning om størrelsen af løntilskud i

forbindelse med fleksjob som et udtryk for, hvor meget den generelle erhvervsevne er nedsat.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør over for nævnet gældende, at selskabet er forpligtet til at udbetale invalidesummen.

I selskabets skrivelse af 14/6 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Klageren har haft en turbulent tilværelse i de senere år med skiftende mænd, fødsel af tre børn og forskellige uheld. I forbindelse med dette opstod hendes panikangst, som normalt er velbehandlet med angstdæmpende medicin. Hun kan ikke tåle at blive stresset. Så sætter angsten ind igen. Klagerens psykiater, N.-A.R., siger i erklæringen af 25. april … at hun ikke både kan passe de tre børn og arbejde fuldtids uden at blive stresset, men at hun har godt af at være i arbejde.
>
> Udover de psykiske problemer, har klageren nogle udiagnosticerede rygsmerter, som gør, at klageren skal have ikke-rygbelastende arbejde.
>
> Endelig har klageren haft en skade i sit skinneben, som bevirker, at foden ikke sidder helt rigtigt, hvilket ifølge ortopædkirurg J.O.S. … har givet hende moderat varigt mén.
>
> Klagerens revalideringssag vedlægges som bilag … Af side 14 fremgår, at klageren har et fleksjob på 15 timer om ugen.
>
> Det er vores opfattelse, at de nævnte helbredsproblemer tilsammen ikke nedsætter erhvervsevnen varigt til en tredjedel eller derunder, idet de stressbetingede forhold er af social og ikke helbredsmæssig karakter, og således ikke indgår i vurderingen af nedsættelsen af erhvervsevnen.
>
> …
>
> Supplerende oplyses, at klageren har etableret en invaliderente i Danica. På denne forsikring er der ikke krav om varig invaliditet, men Danica har valgt kun at udbetale invaliderenten indtil 1. september 2004, hvor klagerens helbredsmæssige forhold revurderes. Resultatet af denne revurdering får vi, så sagen er ikke henlagt."

Klageren har i skrivelse af 18/6 2004 til nævnet fastholdt sit krav og nærmere redegjort for sine synspunkter, herunder at hun finder selskabets bemærkning om "turbulent tilværelse i de senere år med skiftende mænd" for usaglig, uprofessionel, inkompetent og uetisk.

Selskabet har i skrivelse af 5/7 2004 til nævnet bl.a. anført, at det fra Danica Pension har fået oplyst, at man der afventede, at klageren skulle gennemgå en rygoperation. Når operation og genoptræning var gennemført, ville der være stor sandsynlighed for, at hun ville have en erhvervsevne, der var over 1/3. Selskabet henviser i den forbindelse til journaludskrift fra Å. Universitetshospital, hvoraf det bl.a. fremgår:

> "22.12.03, RYGAMBULATORIET Som anført let tiltagende symptomer i forhold speciallægeundersøgelse i marts 2000. Patienten er imidlertid kommet i flex-job med 15 timer ugentlig. Føler at hun er blevet hjulpet godt også med hjælpemidler både, i hjemmet og på arbejdspladsen. Frygten er der 3 - 4 dage om ugen, og smerteudstråling til højre lår ned til knæniveau. Forsøger at klare sig uden smertestillende medicin.
>
> MR-scanning viser betydelige degenerativeforandringer i lumbosacral discus med let spondylolisthese. Der er endvidere en prolapstegning lumbosacralt strækkende sig op på bagsiden af L5. Neurologisk uden udfald. Vi enes om at se tiden an i 1/2 år i det nye job. Kopi af dagens notat til pt. Man har informeret om at tanken for et godt resultat er i størrelsesorden 75%, risikoen for forværring 5% og at der er ca. 20% chance for uænderede symptomer."

I klagerens skrivelse af 8/7 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Som det fremgår af den ambulante beskrivelse, har jeg konstant voldsomme og slemme smerter med udstråling ned i mit ben.
>
> Endvidere forsøgte jeg en prøvetid på 3 måneder med henblik på evt. ansættelse i flex-job med 15 timer pr. uge, men dette var måske endda for mange timer, for det indebar, at jeg havde mange sygedage.

Der blev aldrig oprettet flex-job alligevel, idet virksomheden skulle flytte andetsteds, ligesom der ikke var belæg for at ansætte mig i flex-job alligevel, da der ikke var arbejde nok alligevel. Måske pga. mine sygedage????? Det skal derfor medtages i overvejelserne i min næste prøveansættelse forinden ansættelse i flex-job, hvorvidt timeantallet skal helt ned på 10 timer pr. uge.

Som det ligeledes fremgår af beskrivelsen fra Å. Kommunehospital, viser scanningen betydelige skader i min ryg.

Det er dog *ikke besluttet*, blot overvejet/drøftet, om der skal foretages en operation, idet der, iflg. læge C.B. foreligger en forholdsvis stor risiko herved, idet min discusprolaps sidder mellem 4. og 5. lændehvirvel, hvor hele nervecenteret også sidder, hvilket medfører stor risiko for, at man, i værste fald, kan blive lammet.

Derfor har vi, C.B. og jeg hele tiden afventet situationen og set tiden an, idet vi har besluttet ikke at foretage operation indtil videre, da der stadig er 'forholdsvis gode' dage i løbet af en uge, og angående smerterne har jeg nogle tabletter af navnet Dolol, som jeg kan tage de dage, hvor det er helt u-udholdeligt. Jeg forsøger at begrænse forbruget af disse tabletter til et absolut minimum, men da jeg var ansat i mit 'flex-prøve-job', var jeg ofte nødsaget til at tage nogle af tabletterne, idet smerterne da forværredes betydeligt.

Jeg er ligeledes nødt til, dagligt, at lægge mig i sengen og hvile mig i løbet af dagen pga. smerter.

Det, C.B. mener med, at tanken for et godt resultat er 75%, er, at det er chancerne for, at operationen 'går godt' er 75% - *Ikke* at min ryg forbedres med 75%. Der er dog stadig 25% uvished, hvilken risiko, jeg ikke mener, jeg vil løbe, som min situation nu ser ud. C.B. noterede dette, idet jeg selv forespurgte ham, hvor stor risikoen var i tilfælde af operation.

Jeg kan derfor afslutningsvis orientere Dem om, at jeg, som følge af den forholdsvis støre risiko, der er i forbindelse med operationen pga. discus prolapsens placering,

har valgt ikke at lade mig operere pt. Endvidere er der andre faktorer, der spiller ind i forbindelse med dette valg. Jeg ligger blandt andet netop i skilsmisse, ligesom jeg og børnene som følge heraf eventuelt skal til at fraflytte vores hus, som vi ellers bor alene i nu.

Jeg ser herefter frem til at høre fra Dem snarest igen, idet sagen også bevirker et stort psykisk pres på mig, hvorfor jeg skal anmode om Deres forståelse for, at denne snarest kan afsluttes. Som det er Dem bekendt, lider jeg, udover min discusprolaps også af panikangst, og denne forværres i situationer som denne, hvor det er uvisheden, der 'styrer' min dagligdag.

Endelig har jeg, hvilket også er Dem bekendt, haft et kompliceret skinnebensbrud sidste forår. I den forbindelse har jeg en metalplade og 6 skruer indopereret i mit skinneben. I den relation har jeg desværre også pådraget mig varige men og dgl. smerter.

Jeg er derfor stadig af den overbevisning, at Forenede Gruppeliv har pligt til at udbetale min invaliditetsydelse, idet jeg jo er kronisk Invalideret som følge af hade discus prolaps, panikangst og kompliceret skinnebensbrud, hvilket alt sammen gør, at min erhvervsevne ligger langt under 1/3."

Selskabet fastholder sin afgørelse.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 8. Udbetaling af invalidesum**

Stk. 1. Invalidesummen udbetales, hvis gruppemedlemmets erhvervsevne i forsikringstiden på grund af sygdom eller ulykke skønnes varigt nedsat til en tredjedel eller derunder. Såfremt gruppemedlemmet ved lægebehandling, omskoling, genoptræning eller uddannelse kan bringe sin erhvervsevne over førnævnte grænse, er betingelserne for udbetaling ikke opfyldte.

Stk. 2. Nedsættelsen af erhvervsevnen bedømmes af FG under hensyn til gruppemedlemmets helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering. FG er beret-

tiget til at indhente oplysninger fra læger, der behandler eller har behandlet gruppemedlemmet, og til at lade gruppemedlemmet undersøge af en FG valgt læge."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at klagerens erhvervsevne ikke varigt kan anses for nedsat til en tredjedel eller derunder.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen